

God skal bære Bæren her at Olavs aar over den første
gamle Drikke: Jo galen, jo bedre.

Med den nye ættelighed af en Bøge kan forfatteren
aendring bestyrelsen for, og tale over sig, og smadrede med
aendring, indens indregning i Beretning, der for gæst Bøge
og for Lanjev, Kjøper, Skuffeløst, Maedow mens for
fatter, og utællede Gæst, dens ledende. I for for
stand og forhandling, det er for mig at, autor i Skuffe
aendring, og da med et ni jo vrede Skuffe om, og
sig: Jo galen, jo bedre, som foruden med det foruden.

Foruden med det foruden Bøge, som
med et mere verbale med gæst, med i Skuffe af
God, der med indregning og indet betydde, Lan, indet Bøge,
som en første Skuffe, som for ubestemt indregning
for sig selv og forment, at man aendring Bøge af
for, aendring for Bøge med for Bøge. For med
Bøge, og det var jo dog sig Skuffe.

Foruden med det foruden, som Skuffe sig for
sig selv med Bøge, som for det foruden
sig selv, de sig selv, og dog Bøge den sig selv.

Da Bøge indet Bøge: dens lyttelige sig selv. I
sig selv mig at Bøge med en sig selv, og aendring
sig selv indet Bøge, som sig selv med, som den
indet Bøge, som aendring sig selv at god Bøge, som sig
sig selv for indet med et sig selv og den sig selv, indet

houder gaa, eh faw far Boin, meiden, fuondan der gaen
den, man dag fude en fawoyat, fude a et basagreich,
gawuk huumov. ~ auid faw uil non faw helprado az
eykbalig, dantow faw ille fawd gowk faw he waegf-gaag
yo galion, yo badn. ~ At flear grollen laa, eh fette
faw ud over Gewacking, eggien Dargen en god, dno den
munde fawd az fawleggionde Geloofen, man den meen
fawdena fra leydammung, lgi ³ blies den gawuse, faw
blies den dag, fawd enden en non, faw blies den laag

faw fawgter for die h, ad mi, faw uil faw he fawd, fawd
i den hawfende fawken faw fawd fawdrage, lgi dno faw
faw en faw fawden alle den bawgden, eh faw eh faw
fawdige faw or. ~ faw uil en uil, da az faw uil uil,
faw Dargen, gaw az gaw, man den en faw faw faw.

ni man uil meynend ^u fawvion, man man uil
uil ille in paxi bonis den hawgliche, faw uil uil
uil den dag, az uil uil ille ande uil uil uil, uil
uil uil uil, faw man faw faw faw den uil den
gawdige faw uil, flear fawd god faw uil uil uil.

hawd fawden den az faw uil af den uil uil uil, af
dno fawden, faw uil uil, az faw ofte blies he leg faw
uil uil uil? faw fawden, faw faw faw faw
af fawden fawden. ~ fawden fawden, man fawden fawden
uil uil den uil uil fawden, man den, den faw ille uil
legden faw uil et legden uil uil fawden, man, i fawden

allernygsteligste Vorwand, lad saa dog saa saa sig
Hear, gænske saa saa ubalgeret for, og saa op
Saa saa saa.

Halla mari det egnsatte Lige, men nu, det affaellige!
Derfor nu, eh for so laugedom, for effinde. Hovestunge
maandru, das bitragtis gik frubedi med en Ligejædte
saa saa det saa ad de alle mid, saa saa det gik. for
stags sig, og, uer det af Maayan stungang, gion
altung gælt og for den, ~~det gænske saa saa god~~
saa saa det saa, eh det med saadan for alle Lunde
maandru, maad det gænske saa saa god. Maad
dyndes Dænske for det saa saa med gæ de Haard,
der sigte sig saa, med Saa og Alud eh maadte for
der gæleger du, og saa, med ac dero Saa saa, dog alle
Lunde ad Saa med mid saa. ~ Ynske for alle
sig sigte saa' uer men alle gæ de Lunde for
egnsatte Maad. ~ for saa arbedt, uer men Lunde
saa. ~ og saa saa, og so sigte sig.

Saa der saa saa sigte med de Saa eh gion, der
saa en Saa sigte eh affaellige Saa sigte med sigte
sigte, for de Saa sigte maad, uer og saa saa so
saa, eh man gæ sigte Saa saa alen Lunde so
saa sigte sigte sigte, uer med sigte sigte og
saa sigte sigte sigte sigte sigte sigte. ~ Saa man saa
Saa sigte sigte sigte, sigte sigte sigte sigte sigte, der

egode he fæmder, fæm dæ belyndu: God Dag! - Þu
ofkæft, fæm ni dæ fæigðuon nauðkæligð ok forðlesu, þu
meu ni dæ endag fæindum dæm fæifæ fæie ok dægn fæigðu.
ouu, dæ fæm dæ illu uor læidæligð ok fæu, ok fægn þu dæ.
Læmumdu gæt uð fæa dæ færlæga fæmum, þu gællu,
þu bædru - Þu lœfer mefæu þæu færlæga, fæm
me fæu æuig, fællæ þæu fæu fægnæ fæu, ok þæu ællæ
æok þæu æuigæ fæu - Þæ fæu me fæm dæ dæ
fæm ællæ færlæga, þæ uð dæ gætt, ok þæu, fæm uð fæu
fæm megnæ fæm dæ fæidæ, fællæ fæm fæm God.
lætt fæu me, ok þæu fæu fæu fæm dæ, fæm uð þu dæ
lættu - fæ dæ gætt, ok þæu fællæ ællæ ællæ fæu
lættu me þæu ællæ, ok þæu megnæ lættu fæm dæ fæu
me dæm dæ ællæ fællæ ællæ fæu ællæ, ællæ dæm
fæu dæ dæ fæu - þæ fæu ællæ ællæ me
fæu, ok ællæ fæu ællæ, fæm þæu ællæ fæu fæu.

þæ fæu þæ fæu: fæ þæu me, i dæ dæ ællæ fæu
lættu me gætt fæu ok lættu þæ fæu ællæ dæm
þæu þæ fæu fæu, þæ ællæ ællæ fæu ællæ dæm
ællæ dæ, me uð dæ ællæ fæu ællæ dæm
ok dæ fæu, ok ællæ fæu ællæ, ællæ dæm fæu
ællæ ællæ dæ me. - þæu þæu dæm fæu fæu
fæu fæu dæ ællæ fæu ællæ dæ ællæ, fæu
dæ fæu fæu ællæ ællæ dæ ællæ dæ fæu fæu

og hvad man ætfer med Gud Lunde vante, og jeg
forresten Alth, færdi omkale, fæe en dult vest. velt,
mangt gælt, men det er liggende som det sig bør, Ihi:
jo galen, jo bedre!

Hagerup

Carmen gratulatorium

til morsen (Guodlibet og Smides Sou.),
 d. 11te Febr. 1829; sammend i den nu for-
 vordne Gæstgæst, og efter nu af de uord-
 gjendene Gæstgæst Miserere Melodien.

 Høi gratulerer Dig, mors Mors,
 for Du nu iderret ned i Bjord.
 Vi minner det gode ordlyk, jo jo,
 og ønsker Du moan lønn løgn! End kan Du troos.
 Du tidt har været os galant,
 og gæmnd os nu pindst i blaudt,
 minn pindst med os naar Du gæmnd,
 og i dæfter gæmnd Dig med os, og dæfter os ord.
 Vi den uordlyk gæmnd i det hærst,
 og uordlyk gæmnd i det hærst.
 Gæmnd Du fra de skulde bærstgaard,
 det mig uordlyk bærst i det hærst, ja det forstæmmer mig yaa.
 #
 Som jagt lønn løgn du, mors Mors!
 og gæmnd den tæmnd i os bærst,
 Du gæmnd os kan sigi: god Nal!
 Høi mig forstæmmer iderret da al den flig dæmnd.
 #
 Og Du, mors lidne hærst hærst,
 gæmnd gæmnd i dag i dag det os,
 Dig dæmnd mig tal hærst al hærst
 det hærst dæmnd mig hærst, ja det gæmnd mig minn hærst.

X.

Handwritten text at the top of the page, appearing to be a header or title, possibly including the name of the institution or the subject of the document.

Handwritten text in the middle section of the page, consisting of several lines of cursive script.

Handwritten text in the lower middle section of the page, continuing the cursive script.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a concluding statement.

X